

Makšķerēšanas kārtība Ventā

Lai nodrošinātu Ventas kā starptautiski atzītas lašu dabiskā nārsta upes statusu un radītu labvēlīgu situāciju zivju resursu saudzīgai izmantošanai, Kuldīgas novada pašvaldība noteikusi licencētās makšķerēšanas kārtību 2017.–2021. gadam.

Prasību ievērošanu kontrolē Kuldīgas novada pašvaldības policija, Valsts vides dienests, Dabas aizsardzības pārvalde un Valsts vides dienesta pilnvarotas personas.

KĀ IEGĀDĀTIES LICENCI

Licencētās makšķerēšanas posms ietver abus Ventas krastus no ķieģeļu tilta pār Ventu un turpinās lejup pa strauti līdz Abavas ietekai Ventā Padures un Rumbas pagasta teritorijā. Upes posms, kurā notiek licencētā makšķerēšana, atzīmēts ar speciālām atzīmēm, kas atrodas pie ceļiem, pa kuriem var piebraukt pie upes.

Šajā posmā makšķerēt ir tiesības tikai ar makšķerēšanas licenci vai vēžošanas un zemūdens medību karti.

Licenci var iegādāties vienai dienai, nedēļas nogalei vai makšķerēšanas sezonai, lai būtu atļauts makšķerēt visu sugu zivis, kas norādītas Ministru kabineta (MK) noteikumos Nr. 800, izņemot taimiņu (lasi). Vienā dienā lomā drīkst paturēt ne vairāk kā septiņas vimbas, kuru garums nav mazāks par 30 cm, bet citas zivis atbilstoši MK noteikumiem.

No 1. janvāra līdz 15. jūnijam var iegādāties vienas dienas licenci laša makšķerēšanai ar vienu makšķerēšanas rīku – spiningu vai mušīnmakšķeri un tikai mākslīgu ēsmu. Spiningojot atļauts izmantot vienu metāla mānēkli ar vienu āķi vai vobleri ar ne vairāk kā diviem āķiem. Lomā atļauts paturēt tikai vienu taimiņu jeb lasi.

Seniori virs 65 gadiem, bērni līdz 16 gadiem, personas ar invaliditāti, politiski represētie, trūcīgie un maznodrošinātie Kuldīgas novada iedzīvotāji un licencētās makšķerēšanas noteiktajam upes posmam pieguļošo krastu zemju īpašnieki un viņu ģimenes locekļi licenci var saņemt bez maksas. Tas izdarāms Kuldīgas pašvaldības policijā vai Rumbas un Padures pagasta pārvaldē. Šeit arī izsniedz maksas gada makšķerēšanas licenci.

Vienas dienas un nedēļas nogales licenci var iegādāties elektroniski SIA ZZ *Dats* interneta pakalpojumu mājaslapas www.epakalpojumi.lv sadaļā *e-loms* vai SIA *Rietumu nafta* degvielas uzpildes stacijā, Graudu ielā 31, Kuldīgā. Iegādājoties to klātienē, papildus maksai par licenci jāiemaksā drošības nauda 2 eiro, kas tiek atmaksāta licences iegādes vietā pēc tam, kad saskaņā ar nolikumu paredzēto lomu uzskaites kārtību ir iesniegta informācija par lomu. Savukārt tiem, kas licenci iegādājušies elektroniski, tajā pašā interneta vietnē jāiesniedz informācija par lomu.

AIZLIEGUMI

Noteikumi arī paredz, ka zivju nārsta laikā ziemas un pavasara sezonā otrdienas (izņemot valstī noteiktās svētku dienas) noteiktas kā zivju saudzēšanas dienas un makšķerēšana upē ir aizliegta. Ventā aizliegts ne tikai makšķerēt, bet arī atrasties upē vai tiešā tās tuvumā ar zivju ieguves rīkiem.

No 1. oktobra līdz 1. maijam aizliegta spiningošana un mušīnmakšķerēšana, izņemot makšķerēšanu ar taimiņa (laša) makšķerēšanas vienas dienas licenci. Makšķerēšana no laivām nav atļauta no 1. oktobra līdz 30. novembrim un no 1. marta līdz 30. aprīlim. Zemūdens medības šajā upes posmā ir aizliegtas.

Visa veida makšķerēšana un atrašanās tiešā upes tuvumā ar makšķerēšanas rīkiem ir aizliegta no 1. oktobra līdz 30. novembrim posmā no ķieģeļu tilta pār Ventas upi līdz Krāčupes ietekai Ventā upes kreisajā krastā un Melnajai Kolkai labajā krastā, kas attiecīgi norādīts ar speciālām atzīmēm.

20% no licencu realizācijā iegūtajiem līdzekļiem pašvaldība ieskaita valsts pamatbudžetā Zivju fonda dotācijas ieņēmumu veidošanai, bet pārējos iegūtotos līdzekļus izmanto licencētās makšķerēšanas organizēšanai, zivju krājumu pavairošanai un saglabāšanai, zivju nārsta vietu atjaunošanai, kontroles nodrošināšanai, makšķerēšanas tūrisma attīstībai un citiem ar dabas aizsardzību saistītiem mērķiem.

Julanta Hercenberga

Liela is breksis aizpeldēja, karpa nepaspēja

Makšķerēšanas festivālā ģimenēm sestdien kempingā Nabīte pie Lielā Nabes ezera varēja uzzināt teju visu par zivīm, kā tās noķert, kā pagatavot garšīgu maltīti.

SLAVENI COPMAŅI MĀCA BĒRNUŠ

Tā kā tas bija pasākums ģimenēm uz makšķernieku laipas pie zivjumiļa Māra Oltes, pulcējās pārsvarā jaunākā paaudze. Pazīstamais dabas draugs un copes lietpratējs mācīja pludinmakšķerēšanu. Ikviena noķertā zivs tika nosvērta, lai novērtētu lielāko lomu. Savukārt padomu teltī pieredzējuši copmaņi stāstīja un demonstrēja dažādas makšķerēšanas veidus un sniedza praktiskus padomus, kā copēt labāk.

VAIRĀK MAZIŅO

Markuss Merfjiss, noķēris nelielu vīķi (14 g) atzīst, ka vispār jau ķeroties diezgan labi. Ir vīķes, brekši, manīti asari. Diemžēl pārsvarā maziņas zivtiņas. Markusam šī nav pirmā reize, kad viņš ir pie ūdeņiem ar makšķeri, arī mazajam brālim Dāvidam patīkot makšķerēt. Cepuriņu ģimene no Ventspils *Nabītē* iegriezušies pa ceļam uz Kuldīgu. Ar copi neaizraujoties, tomēr bijis interesanti pavērot, kas šeit notiek, kā arī pārbaudīt zināšanas ģimenes spēlē, piemēram, salikt 15 zivju nosaukumus vai izveidot origami zivtiņu (rotāļlietu). Visi dalībnieki varēja nogaršot zivju zupu, kas pagatavota no mencas un laša (ar burkāniem, kartupeļiem un sīpoliem).

TUR TAS ĀKIS!

„Pārāk lielas zivis neķērām – tas būtu baidīgs sports pieredzējušiem makšķerniekiem,” teica M.Olte. „Mēs šoreiz devām iespēju mācīties. Zivis ezerā ir, bet tur ir

arī zāles. Zivs pieķeras pie āķa, kamēr velk laukā, sapinas zālēs, noraujas un aizpeld. Tā mums ar lielu breksi gadījās. 2,5 kg karpa bija lielākā zivs, ko izdevās noķert līdz brīdim, kad vējš laipu piepūta pie krasta. Un to izvilka maza meitenīte! Tāpēc tā makšķerēšana patīk: vai bagāts tu esi vai nabags kā jods, tev makšķerēšana būs brīnīšķīgs pods.”

VIDEI NESKĀDĒJOT

M.Olte pats arī labprāt gatavojot zivis, taču todien viņam nebija laika piedalīties Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra rīkotajā konkursā *Novada garša*, kas *Nabītē* notika vienlaikus ar makšķerēšanas festivālu. „Gatavojot bieži vien var daudz uzzināt par zivi,” teica zivjumiļis. „Ko viņa ēd, kā viņa aug, kāpēc cita īsāka, garāka, tievāka vai resnāka. Zivīm pat esot katrai sava daba. Gadās, ka mazāka zivs ir niknāka pretiniece nekā lielā, jo tās ir rāmākas un nemāk kauties ar makšķerniekiem. Ja es savā zemē varu noķert asarīti, uzcept un paēdināt ģimeni, tad taču varu iztikt bez naudas. Tāda vietējās aprites ekonomika. Man neinteresē zivis, kas atvestas no svešām zemēm, lai cik tās garšīgas. Man svarīgi atrast, ko varu noķert šeit. Tas ir videi draudzīgs risinājums. Ezeros, upēs zivis ir. Ar jūru ir tā, ka nevaram prognozēt. Iepūš vējš un nevar to zivi dabūt, kurzemnieki to ļoti labi zina. Tāpēc jāpriecājas, ja var noķert. Ja nevar, tad jāsaņemams un jāgaida.”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Brāļi Markuss un Dāvids Merfji vēl apdomā: svērt un reģistrēt nelielās zivtiņas vai uzreiz laist atpakaļ un iet pēc lielāka loma.

MAKŠĶERNIEKU ATSAUKSMES PAR LIELO NABES EZERU

■ „Nakts copē bija pieci līņi, divi iegāja lēpenēs un norāvās.”
■ „Copmaņu daudz, atskaites nevienas. Svētdien daudz mazo asarīšu, dažas ņemamas šīs sugas zivis.”
■ „Sākumā pilnīgs tukšums, no vakara līdz rītam salasīju piecus mazus breksēnus. Citreiz bijis labāk.”
■ „Par zandartiem runājo: kā teikuši vietējie copmaņi, tad to daudzums ezerā esot atkarīgs no ūdens līmeņa Ventā. Ja grib copēt Nabē, tad ir jāzina vietas, bet uz balto zivi praktiski visur var dabūt, taču vismaz vienu dienu jābaro, tad otrajā var kaut ko izvilkt. Zandartus copēt labāk no laivas. Barības bāze viņam

ir liela, esmu mētājis un palicis bez zivs. Vispār zivis tur ir un ļoti labas.”
■ „Septiņos vakarā biju ezerā, atradu smuku līcīti, kur netālu no krasta zivis lēkāja uz visām pusēm. Skats labs, mazās ganiņas no vienas vietas. Līdz tumsai nosēdēju, visus savus mānēkļus izprovēju, bet loma nebija.”
■ „Bijām piektdienas vakarā, sēdējām līdz sestdienas pusdienlaikam. Citi jau nakti aizpērs prom, jo pilnīgi visu nakti ne copes, no rīta tikai četrus breksēnus ap 500 g uz vagleri dabūju, kā arī raudas.”

(No www.copesietas.lv)

Māris Olte izglīto mazās meitenes: „Šīs nav akvārija zivtiņas, bet nupat ezerā saķertās. Redziet, katrai zivtiņai ir caurumiņš lūpā. Tas nozīmē, ka viņas bijušas drosmīgas un izdomājušas uzskot, tā uzķerdamās uz āķa. Tie stripainie ir asarīši, plakanaļi ir plīķīti, bet tā ar sarkanajām aciņām – raudņi. Redziet, cik zivis resnas, tātad viņām ļoti iet. Zivtiņas skatās uz mums, mēs uz viņām. Tā mēs paliekam gudrāki. Ezerā tā neredz, pat ja dzidrs ūdens, tur viņas zālēs noslēpušās.”

Vietējie copmaņi tin makšķeres, lai netraucētu sacensties jaunajiem makšķerniekiem.

MAKŠĶERNIEKU STĀSTI

Copē kopā ar meitām

rējām, un diena forši pavadīta – labāk nekā iet pa pilsētu un ēst saldumus.” Meitas pat esot grūti dabūt prom no Ventas, kad reiz tikušas pie makšķeres, acīmredzot tas esot no viņa *pielipis*. Pieticis

ar vienu noķertu zivtiņu, tad esot iegājušas azartā. Sākumā meitas spiegušas, jo nav mācējušas zivi dabūt prom no Ventas, kad reiz tikušas pie makšķeres, acīmredzot tas esot no viņa *pielipis*. Pieticis

jo bijis tumsā bail. Vienmēr esot jāņem kāds līdzis, citādi neesot interesanti, neesot, kam palīdēt – neviens netic, ja tāpat stāsta. Māte arī dažreiz aizbraucot līdzī, droši vien tāpēc meitām iepaticies, tas esot asiņās. I.Simsons iesaka: „Ja cilvēks grib atpūties, izvēdināt galvu, atbrīvoties uz laiku no ikdienas problēmām, tad jāiet pie upes. Vai nu peldēt, vai makšķerēt, vai arī vienkārši pasēdēt, tas relaksē.”

Interesanti: lai gan makšķerēšana ģimenē ir svarīga nodarbe, paši zivis nemaz tik daudz neēdot – pārsvarā aizvedot mātei vai atdodot kaimiņiem, jo dzīvoklī esot problemātiski tās notīrīt, kaķis tikai spēlējoties, nemaz neēdot.

Elīna Elza Klava Ineses Slūkas zīmējums

IEPAZĪSTI ZIVIS!

Sīga – lašveidīgais Latvijas retums

Ir jūlijs, līdz ar to laiks, kad Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta *Bior* zivju audzētavai *Pelči*, pildot zivju resursu mākslīgās atražošanas plānu, Sakas grīvā jāizlaiž ceļotājīgu mazuli, kuri sasnieguši divus gramus. Reti kurš Latvijas iedzīvotājs atpazīst šo reto zivju sugu.

Sīga (*Coregonus lavaretus* (L.)) pieder lašveidīgo kārtas sīgu dzimtai. Sīga ir vai nu anadromas, vai saldūdens zivs. Latvijas ūdeņos sastopamas vairākas sīgu formas: jūru piekrastē nārstojošas, anadromās un saldūdens. Anadromā forma dzīvo jūrā, nārstot dodas uz upēm (mazuli upēs pavadā 1–2 gadus), savukārt saldūdens forma dzīvo ezeros. Jūras piekrastē nārstojošas un anadromās sīgas izplatītas Rīgas līcī un Baltijas jūras piekrastē. Sīgas saldūdens forma galvenokārt sastopama Latgales ezeros. Sīgu ķermenis ir slaidis un samērā augsts, no sāniem nedaudz saplacināts. Mute vērsta uz leju. Mugura zilganpelēka vai zilganzaļa, sāni un vēders – sudrabināns. Pirms nārsta tēviņiem uz ķermeņa var izveidoties nārsta kārpīņas. Pieaugusi zivs sasniedz ap 30–40 cm un 3 kg. Pamatbarība ir bentoss*, planktons, retāk zivis. Kopš 1995. gada sīgas anadromā forma iekļauta Latvijas Sarkanajā grāmatā sarūkošo sugu (2.) kategorijā. Sīgām nepieciešams kristāldzīdrs, auksts ūdens. Līdz ar to Baltijas jūras ziemeļu daļas sīgu populācijas galvenokārt apdraud piesārņojums un tā radītās sekas. Pazūd, aizaug piemērotās nārsta vietas. Cilvēka darbības rezultātā tiek iznīcināti piemēroti biotipi nārstam, tāpēc ļoti svarīga ir šo zivju pavairošana audzētavās.

*Organismu kopa, kas apdzīvo ūdenstilpes dibenu.

Olga Revina,

zivaudzētavas *Pelči* veterinārārste

